

Životopis – Karel Rokyta

Karel Rokyta se narodil 28. ledna 1943. Chodil od roku 1949 na základní školu v obci Jasenná. Jeho otec Karel dělal podnikového právníka a správce hospodářského družstva. Jeho matka Emílie (rozená Macková), která pracovala především v zemědělství a v domácnosti na statku, prodělala v předválečném období neléčenou těžkou tuberkulózu. V dětství chodil do lesa s otcem pracovat a poznávat život. Staral se o domácí hospodářství s nespočtem užitkových zvířat. Velmi četl, ale bavila ho také lehká atletika. Při základní škole mohl trénovat pouze v domácích podmínkách, po přestupu na gymnázium se už ale účastnil několika soutěží ve vrhu koulí a v běhu na středních tratích. Na gymnázium (tehdy 11letá střední škola) chodil po konci páté třídy základní školy do Vizovic. Chtěl být právníkem, nebo lesníkem. Od neznámé osoby z radnice se při cestě ze školy dozvěděl, že musí jít na zemědělskou vysokou školu. Na tu se i přihlásil, po sepsaném doporučení od gymnázia si však na přihlášku dopsal „lesnická fakulta“. Konkrétně se dostal na Lesnickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně. Rok byl na povinné službě v Českých Budějovicích a Boleticích na Šumavě v jednotkách pozemních sil, tzv. „autařů“, začínal jako svobodník, poté byl četařem absolventem” - velitelem velitelské čety, u armády nakonec skončil s hodností nadporučíka. Nikdy nebyl v žádné politické straně. Dobře si zapamatoval, co mu řekl jeho otec: „V politické straně musíš souhlasit se svými kamarády, i když je tvůj názor opačný.“ Velmi těžce nesl okupaci sovětských vojsk v roce 1968. Tehdy byl v Praze doslova ve středu dění.

30 let působil v Lesprojektu, kde pracoval na pozicích od asistenta až po samostatného projektanta – specialistu. Podílel se také bilaterálních zahraničních projektech v Angole (v roce 1982) a v Mosambiku, kde působil v letech 1985–1987, 1989–1995 a kam byl po několikáté pozván. Karel Rokyta se zde věnoval obecným problémům Afriky v souvislosti s lesním hospodářstvím i výchovou lesnických odborníků. Práce se dřevem a stromy není jen jeho prací, ale i celoživotní vášní. Jeho cílem bylo, aby lesy byly zdravé a zacházeli s nimi lidé se znalostmi a patřičnou odborností. Působil také na městském úřadě jako vedoucí odboru životního prostředí. I v důchodu pracuje, a to externě jako vyučující na Střední zemědělské škole v Brandýse nad Labem. Pan Rokyta umí plynně rusky a portugalsky. Po dvou vážnějších vztazích se po definitivním návratu z Afriky v roce 1995 oženil se svou nynější manželkou. Vyženal dva syny – jednoho vnuka a jednu vnučku. Je velmi hrdý mj. také na svého synovce – matematika, hudebníka a nyní děkana MFF UK Mirka Rokyty.

Pan inženýr Karel Rokyta je člověkem, který se přes všechny životní překážky dokázal přenést s obdivuhodnou nápaditostí a za jehož prací jsou viditelné výsledky, užitečné i pro příští generace.